

"Rumûzât-ı hayatiye denilen, Sânilerine tesbihatları; ve semerat ve gayât-ı hayatiye denilen, Vâhibü'l-Hayata arz-ı ubûdiyetlerini bilerek müşahede etmek, tefekkürle görüp şehadetle göstermektir." cümlesinin izahı nasıldır?

Hayat sahiplerinin hayatı vasıtası ile etikleri tesbihleri, insanın iman gözü ile okuyup, Allah'a takdim etmesine işaret ediliyor. Her hayat sahibinin hayatı aracılığı ile yaptığı tesbih ve ibadetler vardır. İşte insan bu tesbihleri okuyup, kainatın vekili ve halifesi namına Allah'a takdim etmesi gerekir.

Hayatın en önemli meyve ve gayesi Allah'ın isim ve sıfatlarına ayna olup, onların manasını şuur sahiplerine ilan etmektir. **İnsanın da en önemli vazifesi**, bu ilanları iman ve tefekkür gözü ile okuyup, ibadet dili ile şahitlik etmektir.

Nasıl ki bir çiftçi, tarlayı mahsul kaldırmak için ekip biçer, aynı şekilde şu hayat ve kainat tarlasının mahsulü de ibadettir. Bu yüzden ibadet, şu kainatın en önemli ve gerekli bir neticesi ve meyvesi hükmündedir.